

Herrens uppenbarelse 2024

”Mörker övertäcker jorden och töcken folken” (Jes 60:2). Profetens ord tycks passa bra som omvärldsanalys också idag. Men det är just i detta mörker, i denna värld av krig och konflikter, som Gud träder in och låter sig födas som människa. Mitt i detta töcken, i denna förvirring, där man inte vet vad som är sant eller lögn, gott eller ont, har Guds ljus tänts i vår värld. När vi idag firar Epifania, Herrens uppenbarelse, är det Guds härlighet som får stråla fram. ”Herrens härlighet går upp över dig”, säger profeten Jesaja (60:2). Under julnatten förblir denna Herrens härlighet fördold. Jesus föds i fattigdom och utsatthet. Det fanns inte rum för honom någonstans utom hos några stackars djur. Men idag strålar Jesu härlighet fram när de visa från Österlandet kommer för att tillbedja det barn som är världsalltets konung och herre.

Här nere lever vi alltid i trons dunkel. Vi tillber en osynlig Gud. Vi kan inte se honom med våra ögon, men genom trons gåva kan vi ändå lära känna honom. Då kan vi älska honom och se honom med kärlekens ögon, med hjärtats klara blick. Samtidigt har Gud gjort det lite lättare för oss genom att bli människa. Han vill tala till oss med mänskliga ord. Han vill visa oss sin kärlek genom att se på oss med mänskliga ögon, med barnaögon. I Jesus Kristus har Fadern gett oss sin egen ende Son för att visa oss hur oändligt stor och gränslös hans kärlek är till oss, små och obetydliga varelser. Genom att stiga ner till oss genom inkarnationen har Gud höjt hela mänskligheten upp till sig själv.

Gud gör sig liten och skyddslös för att väcka det bästa inom oss till liv. Som ett försvarslöst spädbarn vädjar han om vår kärlek och överlåtelse. Vem kan säga nej och avvisa ett nyfött barn? Tyvärr är det fler än vi tror som gör det. Vi ser att Herodes till och med vill låta mörda alla de barn som händelsevis skulle kunna var den sanne konungen. I alla tider finns det människor som inte vill veta av en Gud som av kärlek till dem blir människa. Gud blir människa bara för vår skull, för att vi skall få del av gudomlig natur, för att vi skall bli gudslika, gudomliggjorda. Det är det som är julmysteriets kärna, det saliga utbytet. Gud vill ta på sig vår svaga mänskliga natur för att vi skall få del av hans eviga gudomliga natur. Ett i sanning saligt utbyte, som övergår allt vad vi kan föreställa oss och önska oss. Det är det som ofta är problemet. Guds gåva och nåd är alltför stor, ja, alla nummer för oss. Därför är det så svårt för många att öppna sig och ta emot honom. Hade han bara varit lite mindre storsint och generös med sig själv, hade det kanske varit lättare för många av oss, som ofta är lite snålare och mindre storsinta, att förstå oss på honom och ta emot honom.

Som vi ser i dagens evangelium finns det alltid människor av alla de slag som vill ta emot den människoblivne Guden och hylla honom som blivit människa för vår

frälsnings skull. Vi ser att dessa visa män, dessa stjärntydare från Österlandet, söker sig till den fattiga lilla byn för att hylla Jesusbarnet. Tre gånger sägs det att de får hylla barnet. De får tillbe det, vörda det. De får falla ner i förundran över ett barn som samtidigt är Gud.

Idag har Guds hemlighet avslöjats för oss. Hans innersta mysterium har yppats för våra förvånade ögon. Så fortsätter det genom tiderna. ”Genom en uppenbarelse avslöjades hemligheten för mig” (Ef 3:3), skriver Paulus. Otaliga människor har sedan dess fått göra denna troserfarenhet. Gud kan vi bara ta emot genom tron, hoppet och kärleken. Gud vill avslöja vem han är. Gud vill yppa sin inre hemlighet för oss, att han är en treenig Gud, där Fader och Son lever i en evig kärlekgemenskap, i Andens enhet. Gud vill göra sig ännu mer åtkomlig genom att bli människa för oss. Guds enfödde Son blir ett barn för oss och med oss. Vi inbjuds att bli söner i Sonen, Guds älskade barn. När Gud föds till vår värld, strålar ljuset fram, nåden flödar över alla sina bräddar, välsignelsen strömmar ner över alla människor, goda som onda. Gud längtar efter att få frälsa varje människa på vår jord. Han vill göra alla till sina älskade barn. Idag vädjar han till oss: ta emot mig som har blivit ett litet barn för er skull, så att ni också kan bli min Faders älskade barn.

Guds välsignelse vilar alltid över oss. Den vill tränga in i oss och förvandla oss, så att stenhjärtat blir ett kärleksfullt hjärta av kött och blod. Genom sitt människoblivande vill Gud göra oss mer mänskliga, sant mänskliga. Han vil välsigna oss med sin nåd, så att vår synd förvandlas till helighet, vår ondska till godhet, vår lögn till sanning. Det är denna heliggörande nåd som vi fått ingjuten i oss genom dopet. Det är denna nåd som kyrkan får förvalta och förmedla. Det är denna välsignelse som Gud vill sprida över vår värld och som kyrkan i sin tur får dela ut till alla som kommer i hennes väg. Ingen av oss har gjort sig förtjänt av all denna nåd och välsignelse. Det är bara Gud som i sin oändliga barmhärtighet vill dela med sig av sig själv och allt det han är och har.

Idag blir vi alla påmind om att kyrkan alltid har en mission att utföra: att sprida sanningen om den Gud som genom uppenbarelsen har avslöjat vem han är till allt och alla. ”Tack vare Kristus Jesus är hedningarna genom evangeliet arvingar som vi, tillhör samma kropp som vi och har del i löftet som vi” (Ef 3:6). Paulus upprepar tre gånger detta ”som vi” för att betona att vår tro på Jesus är katolsk, universell, den gäller allt och alla. Judar och hedningar blir ett. Alla, goda och onda, ja, till och med de som är medelmåttiga och likgiltiga, halvdana som vi alla, är inbjudna att ta emot Guds välsignelse och förvandlas av den. Kyrkan nekar ingen att ta emot Guds välsignelse och nåd. Han vill nå fram till alla, även till den grymmaste tyrann och krigshetsare, för att förvandla, rena, helga, frälsa.